

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

ОРГАН КІРОВАВСЬКОГО ОБКОМУ АКSM

Рік видання IX. № 31 (887). ЧЕТВЕР, 14 БЕРЕЗНЯ 1968 РОКУ. Ціна 2 коп.

У ЦЕНТРАЛЬНОМУ КОМІТЕТІ КПРС

Заслухавши і обговоривши звіт делегації КПРС про підсумки Консультативної зустрічі комуністичних і робітничих партій, ЦК КПРС схвалив діяльність делегації і зайняту нею позицію в усіх питаннях, які обговорювалися на зустрічі.

ЦК КПРС високо оцінює значення Консультативної зустрічі. Вона була виявом і розвитком головної тенденції в міжнародному комуністичному русі — тенденції його згуртування на принципах марксизму-ленінізму, пролетарського інтернаціоналізму. Вона продемонструвала спільну волю комуністів примножити свої зусилля для зриву агресивних планів імперіалістичної реакції і забезпечення нових перемог справі миру, демократії, національної незалежності і соціалізму.

Рішення Консультативної зустрічі про скликання Міжнародної наради представників комуністичних і робітничих партій, про строк, цілі, порядок денний і методи її підготовки оз-

начає, що зроблено важливий практичний крок до її проведення. Обговорення на нараді питання — завдання боротьби проти імперіалізму на сучасному етапі і єдність комуністичних та робітничих партій, усіх антиімперіалістичних сил — концентрує увагу на найбільш вузловій проблемі і сприятиме як зміцненню комуністичного руху, так і згуртуванню всіх сил соціалізму та демократії.

Зустріч продемонструвала ефективність колективного розв'язання питань на основі принципів рівноправності, товариського обміну думками. ЦК КПРС вважає, що намічені Консультативною зустріччю демократичні форми підготовки міжнародної наради створюють хорошу основу для погодження оцінок і висновків, координації дій усіх загонів міжнародного комуністичного руху в інтересах розв'язання спільних завдань. Утворення Консультативної зустріччю комісії по підготовці нара-

ди з представників усіх комуністичних і робітничих партій, які побажають взяти в ній участь, створює необхідні умови для підготовки наради.

ЦК КПРС вважає, що успішній підготовці наради відповідає звернення Консультативної зустрічі до всіх комуністичних і робітничих партій, у тому числі і до тих, які не взяли участі в Будапештській зустрічі, з закликом взяти участь на повноправній основі у підготовчій роботі і самій нараді. ЦК КПРС повністю солідаризується з висновком Консультативної зустрічі, що проведення наради відповідає інтересам кожної Комуністичної партії і всього міжнародного комуністичного руху, інтересам згуртування всіх сил для боротьби проти імперіалізму.

Керуючись положеннями, зафіксованими в Комюніке про Консультативну зустріч, КПРС зробить все від неї залежне для успішної підготовки і проведення наради представників комуністичних і робітничих партій.

ПОЧАТИ можна з цифр. Тим більше, що не варто тепер доводити статистику, коли вона розкриває зміст нашої роботи чи досягнення, — річ дуже цікава і красномовна.

В комсомолі братньої Башкирії нині популярна цифра — 7497. На таку кількість в рік ювілею Країни Рад зростає республіканська комсомольська організація, і тепер в її рядах майже 304 тисячі юнаків і дівчат. Загін — численний, бойовий.

Є й інші цифри. 44 проценти від всієї кількості комсомольців Башкирії — це молодь, що має не більше 18 літ. Дівчата і жінки в комсомолі республіки. Показник — 56 процентів. За два останні роки 4500 комсомольців стали комуністами... Ну, звичайно ж, не обійдеться без статистики та цифр, коли зайдє мова про башкирську нафту. Тут лунає комсомольський клич: «Даймо 300 000 000 тонн!»

Коли ж вам розповідають про ювілейне змагання сільських комсомольців, скажімо, про молоді артілі «Іскра» Кушнаревського району, то знову назвуть цифру: вже на початку лютого юнаки і дівчата допомогли колгоспникам виконати піврічний план продажу м'яса, виробивши його більш, ніж на 600 центнерів.

А ось телеграма в Головний штаб «Алого вимпелу»:

«Батальйон імені Блюхера із Байрамгуловського радгоспу Учалінського району в кількості 22 чоловік рухався на ліжах по лісях, пройдену загоном Блюхера, в напрямі Уфи. Пройшли 186 кілометрів. Знаходимося в Авазані. Настріж бадьорий. Командир батальйону Неукондай».

Ця вістка з багатоденного ліжного походу, присвяченого 50-річчю Ленінського комсомолу, який проліг легендарним маршрутом. Загальна протяжність походу — 450 кілометрів. Зібрати цінні матеріали про партизана Блюхера — головна мета походу. На ліжжі стали 15 робітників радгоспу, вчителі, бібліотекар, фельдшер, вихователька дитсадка...

За цифрами — вчинки, робота, справи, байдужість, натхнення... За цифрою — людина. Саме про неї — молоду людину та про час готувалася сказати своє

РАПОРТ, ЧАС І МИ

У наших башкирських ровесників

слово комсомолія Башкирії на XXVII обласній комсомольській конференції, яка мала пройти під бойовим девізом:

О прошлом сложили легенды, а новые песни поются
О наших сегодняшних буднях, о наших мечтах и делах
Мы приняли эстафету, и вечный огонь революции
Молодо и негасимо горит в комсомольских сердцах.

Буде розмова про подарунки ювілею Ленінської Спілки, про самовідданість нафтовиків і будівельників, про пошуки «череаних слідопитів», називатимуться цифри, що радуватимуть аудиторію. Але той, хто дійсно хоче продовжувати революцію своїми ділами, зірко дивиться в завтрашній день, той не пройде повз огріх, шаблон, той не стерпить спокою...

Розглядалося на одному з засідань бюро Кіровського райкому комсомолу питання про поліпшення виховної роботи в Уфимському музично-педагогічному училищі, де мали місце факти аморальної поведінки. Секретареві комітету комсомолу оголосили сувору догану, комсомольським вожаком запропонували іншого.

А як готували засідання? Комісія добросовісно перерахувала недоліки, факти хуліганства, на засіданні «прочистили» секретаря і поставили крапку. Сьогодні, через два роки після того випадку, комсомольський актив республіки визнає, що раніше мислькомі і райкоми часто зверталися до комсомольських старійшин, говорили «твердою» мовою і в цьому бачили «вольові» рішення. Нині ж менше метуші, доган, «натисків». Натомість, як показали звітно-виборні районні і міська комсомольські конференції, глибше осмислення проблеми, менше фраз, крикливості, робота вже без зайвої метуші. На першому місці в діяльності комітетів — переконання. Словом, прикладом.

І що ж? На цьому спинитися? Але спокій не для тих, хто прийняв естафету вічного вогню.

Валерій Іванов, секретар Ленінського райкому ВЛКСМ недавно зізнався:

— Де взяти час? Вже кілька днів підряд не бував у першій організації...

І ось товариші починають підраховувати, на що йде час Валерія. За тиждень він кільканадцять разів був присутнім на «оперативках», засіданнях райкому і міському. Жодного дня — без наради.

Снарги надходили не тільки від Валерія, і зараз комсомольський актив замислюється, шукає причини неспотрібної «зайнятості» комсомольського працівника. Можливо, багато ще допускається дублювання в роботі комітетів тощо...

Та це не єдина тривога, не єдина турбота. У башкирських друзів у комсомольському лексиконі, як і повсюдно, все владніше утверджується слово «творчий підхід». Хвалять — «творчо підійшли до справи», лають — «не виявили видумки, творчості»...

Що ж таке творчість не в композиторській, не в літературській, а комсомольській, виховній роботі? Може, це не рахується з часом, працювати від дев'яти до дев'яти? А може, тоді є «творчий підхід», коли людина починає думати, не згоджуватися, пояснювати заплятувані явища життя, дивитися в завтра?

Творчість, романтика... Треба бити і слову, мислити, шукати, щоб творчість стала девізом кожної молодої людини, бо ж

И вновь, как в тридцатых, на север, восток
Отбросив мешанские вздохи,
Идем мы по зову отцовских дорог
На главный участок эпохи...

Ось з такими думками — сказати про здобутки працюючих рук, про дарунки Комсомольським іменям, повести ділову річ про комсомольське життя — і збирався комсомольський актив Башкирії на свою XXVII обласну конференцію. У переддень батальйони «Снігового десанту» з усіх кінців республіки принесли рапорти молоді. Приймаючи їх, делегати конференції прийшли у столичний сквер імені В. І. Леніна. Тут пролунали слова Фаніля Ямчува, секретаря обкому комсомолу:

— Ми йшли і ідемо вашим шляхом, Володимире Іллічу. Напередодні комсомольської конференції ми рапортуємо вам про наші діла і клянемося у вірності партії...

Про все це цікаво, по-діловому розповідає молодіжна газета «Ленінець» — орган Башкирського обкому ВЛКСМ.

КОЛИ ПРОПАГУЮТЬ КРАВЦІ

Творець, творчість. Почувши ці слова, людина перш за все уявляє собі натхненну працю композитора, письменника, актора. А у мене ці слова асоціюються з працею скромних дівчат і хлопців з Компаніївського побутового комбінату Асі Кисіль, Олени Босої, Лідн Подкопасної, Адольфа Сидоренка і їх товаришів. Я сміливо ставлю поруч ці слова «творчість» і «сех пошину й ремонту верхнього одягу», маючи на увазі десять юних, веселих, запальних, чуйних, мрійливо-ліричних і, якщо хочете, по-господарському ділових дівчат і хлопців.

Здавалося б, де тут творити? Замовник замовляє, закрийник знімає мірку і кроїть, а швачка шие. От і все.

Ні, не все. Ось послухайте розмову закрийника Адольфа Сидоренка з замовником Григорієм Сегедою.

— Два борти і не менше тридцяти сантиметрів, — це попередження замовника.

— Вам підійде однопортний піджак в прямими вузькими штаними.

— Це стилізований?

— Ні, сучасний.

Далі вже йде монолог А. Сидоренка: — Спинку зробимо ось так. Це якраз для вашої фігури.

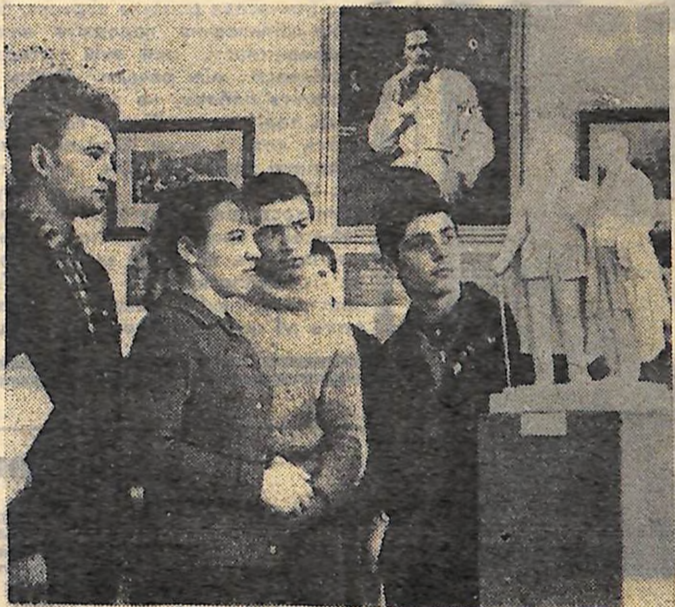
Г. Сегада зачудовано слухає: мало хто цікавився його фігурою.

— А брюки все ж на десяток сантиметрів зробимо вузькими...

Епілог. В новому костюмі Григорій Сегада подобається своїй дружині.

Запитаєте, де ж тут творчість? Вона в тому, що компанійські молоді працівники «індустрії побуту» підходять до за-

До сторіччя від дня народження О. М. ГОРЬКОГО

25 березня минає 100 років з дня народження великого пролетарського письменника О. М. Горького. Олексій Максимович не раз бував на Україні. У 1897 і 1900 роках він жив у селі Мануйлівці на Полтавщині, де часто зустрічався з селянами, організував хор і драмгурток. Тут ним були написані твори «Ярмарок у Говтві», «Мужик», «Троє» та інші.

Жителі Мануйлівки свято шанують пам'ять про буревісника революції. Ім'я письменника присвоєно місцевому колгоспу, в селі працює музей О. М. Горького. Недавно в сільському клубі відбувся вечір, присвячений знаменній даті. Працівники місцевого музею читали лекції і доповіді про О. М. Горького, організували виставки, присвячені письменникові.

На фото: відвідувачі в одному із залів музею О. М. Горького у селі Мануйлівці.

Фото П. КЕКАЛА. (Фотозображення РАТАУ).

ЛЕНІНСЬКІ СТОРІНКИ

Кілька років тому учні Луганської середньої школи на території радгоспу «Маріампольський» заклали парк. Старанно доглядали кожне дерево, адже парк повинен був розростися, заселити до сторічного ювілею Володимира Ілліча Леніна. Радіють діти: сьогодні брунькуються дерева, неза-

баром зашумить свіжодіст на стелевому вітрі. Це — перша сторінка школярів до славного ювілею. Другою Ленінською сторінкою діти назвали відкритий в шкільному приміщенні постійно діючий музей Володимира Ілліча. Є в ньому макети робочої кімнати вождя, мавзолею, дерев'яного Кремля, малюнки тощо. Кожен окремона з великою любов'ю виготовлено дитячими руками.

К. ВОВНЕНКО.
с. Луганка
Петрівського району.

КОМСОМОЛЬСЬКА СЛУЖБА ПОБУТУ

(Закінчення на 2-й стор.).

НА СТУДЕНТСЬКОМУ
МЕРИДІАНИ

БЕРЕЗЕНЬ — ПРОВІСНИК СЕСІЇ

— увага! Починаємо репетицію! — В. М. Слободюк дає знак баяністам, і перші акорди перетворюються в переливчастий струмок, що підмиває чоги танцюристам, вишлюпується за двері, сягає невідомих країн...

Туреччина. Химерні автосугають по незнайомих вулицях, що вузькими тунелями розповзлися в різні боки. Анкара. В цьому місті перед початком концерту чиясь «добра» рука поздирала всі афіші, де повідомлялося про виступ кіровоградських аматорів. Але зал був переповнений. Турки, болгары, французи не шкодували ні долонь, ні горлянок. «Браво рус!» «Bis!!» Потім — квіти, дружні потиски рук і...

— Світлано, дивись, полицейські! — Ніна Дейнич показує поглядом на прохід.

Тут дівчата вперше побачили вайлуваті постаті турецьких охоронців порядку із кийками.

Скільки ти хвилювань

приніс, міжнародний студентський фестиваль! Так, ті дні — незабутні. Адже нелегко було завойовувати право називатися дипломантом Міжнародного студентського фестивалю миру, де брали участь студенти десяти країн світу.

— Репетируємо «Чумарочку»! — Володимир Матвійович, художній керівник ансамблю, розстає з учасниками танцю...

Ніна Дейнич гортає поглядом знайомі обличчя друзів, з якими стільки пережито. Ось Світлана Лямзіна, яка фанатично закохана в грацію рухів. Світлана добра танцюристка й не гірша студентка.

Скоро прозвонить останній дзвінок і покличе подруг на далекий обрій самостійного життя. Шкода розставатися з тобою, інституте. І що кривити душою: ще жалкіше буде розпрощатися з тобою, товаришу танцювальний...

Дзвенять березневі промені. Перламутровим вогнем загоряються шибки вікон аудиторій. Фікуси, ці незграбні деревоквіти, тягнуться назустріч кожному студенту. Милі, наївні фікуси. «Ми теж іноді буваємо наївними, і не завжди милими, — Світлана примружується і закушує губу, — гм, просто не віриться, що я четвертокурсниця. Адже ніби зовсім недавно я кружляла в ажурному платтячку біля граціоз-

ної ялинки в дитячому садку, потім школа, інститут. І всюди я — незмінний учасник танцювальних. Все життя танцюю».

— Світлано, репетируємо «Топольку».

Це до неї. Світлана і сама чимось нагадує струнку, тендітну топольку.

Прозорі мелодії заповнюють спортивний зал, де йде репетиція танцювального ансамблю Кіровоградського пединституту. Оживають безсмертні образи, створені геніальною рукою Т. Г. Шевченка. Журно проходить колом дівчина, якій не дано щастя-талану. Ось вона зупиняється, щоб навки стати тополею...

А надворі дзвенять березневі промені. Поети відчувають в них наближення весни, студенти — наближення літньої сесії. А майбутні випускники?

Позаду — остання педпрактика, як останній екзамен на атестат зрілості. Попереду — державні екзамен. Страшно? Так, але не за екзамен. Екзамен дівчата складуть. Страшно відчувати себе гостем в стінах інституту, на репетиціях рідного гуртка...

Перші звабливі березневі промені. Про що вони дзвенять?..

В. ГОНЧАРЕНКО.

м. Кіровоград.

«ЧАРДАШ»

Цей чудовий угорський танок ви бачите у виконанні Лілі Юрпільської та Людмили Пришутової — студенток Кіровоградського Інституту ім. О. С. Пушкіна, учасниць Інститутського танцювального ансамблю «Юність».

Фото Ф. ВОЛКОВА.

РОЗДУМИ ЮНАКА ПРИ ВИБОРІ ПРОФЕСІЇ

ІЗ ТВОРУ, НАПИСАНОГО К. МАРКСОМ НА ВИПУСКНОМУ ЕКЗАМЕНІ В ТРІРСЬКІЙ ГІМНАЗІЇ. 1835 Р.

... Головним керівником, який повинен нас направляти при виборі професії, є благо людства, наша власна досконалість. Не греба думати, що два ці інтереси можуть стати ворожими, вступити в боротьбу один з одним, що один з них повинен знищити другий; людська природа збудована так, що людина може досягти своєї досконалості, тільки працюючи для удосконалення своїх сучасників, в ім'я їх блага.

Якщо людина працює тільки для себе, вона може, мабуть, стати знаменитим ученим, великим мудрецем, чудовим поетом, але ніколи не зможе стати істинно досконалою і великою людиною. Історія визнає тих людей великими, які, працюючи для загальної мети, самі ставали благороднішими; досвід возвеличує як найбільш щасливого того, хто приніс щастя найбільшій кількості людей...

„ТАК І МОЯ ЛЮБОВ”

ІЗ ЛИСТА К. МАРКСА ЖЕННІ МАРКС.
МАНЧЕСТЕР, 21 ЧЕРВНЯ 1856 Р.

Моя любля!

Знову пишу тобі, тому що почуваю себе самотнім і тому, що мені важко в думці постійно розмовляти з тобою, у той час як ти нічого не знаєш про це, не чуєш і не можеш мені відповісти. Хоч який поганий твій портрет, він чудово служить мені, і тепер я розумію, чому навіть «похмурі мадонни», найпотворніші зображення богоматері, могли знаходити собі щирих шанувальників, і навіть численніших шанувальників, ніж гарні зображення. В усякому разі ні одно з цих похмурих зображень мадонн так багато не цілували, ні на одно не дивились з таким благоговійним замишлянням, ні одному так не поклонялись, як я цій твоїй фотографії, яка хоч і не похмура, але темна і зовсім не відображає твого милого, чарівного, «солодкого», немов створеного для поцілунків обличчя...

... Тимчасова розлука корисна, бо постійне спілкування породжує видимість одноманітності, при якій стираються відмінності між речами. Навіть башти здаються поблизу не такими вже високими, тоді як дрібниці повсякденного життя, коли з ними близько стикаєшся, надмірно зростають. Так і з пристрастями. Щоденні звички, які в результаті близькості цілком захоплюють людину і набирають форми пристрасті, перестають існувати, як тільки зникає з поля зору їх безпосередній об'єкт. Глибокі пристрасті, які в результаті близькості свого об'єкта набирають форми щоден-

Якщо ми вибрали професію, в рамках якої ми більше всього можемо працювати для людства, то ми не зігнемось під її тягарем, тому що це — жертва в ім'я всіх; тоді ми відчуємо не маленьку, обмежену, егоїстичну радість, а наше щастя буде належати мільйонам, наші справи будуть жити тоді тихим, але вічно діючим життям, а над нашим прахом проллються гарячі сльози благородних людей.

К. МАРКС — студент.

З малюнка художника І. ГРІНШТЕЙНА.

них звичок, зростають і знов знаходять властиву їм силу під чарівним впливом розлуки. Так і моя любов. Досить тільки відстані роз'єднати нас, і я тут же переконаюся, що час послужив моїй любові тільки для того, для чого сонце і дощ служать рослині — для росту. Моя любов до тебе, досить тобі олінитись далеко від мене, виступає такою, якою вона є насправді — у вигляді вельетня; в ній зосереджуються вся моя духовна енергія і вся сила моїх почуттів. Я знову відчуваю себе людиною в повному розумінні слова, бо переживаю величезну пристрасть. Адже та різносторонність, яка нав'язується нам сучасною освітою і вихованням, і той скептицизм, який змушує нас піддавати сумніву всі суб'єктивні і об'єктивні враження, тільки й існують для того, щоб зробити всіх нас дріб'язковими, слабкими, буркотливими і нерішучими. Проте не любов до фейербахівської «людини», до молешоттівського «обміну речовини», до пролетаріату, а любов до коханої, саме до тебе, робить людину знову людиною в повному розумінні цього слова.

„ПОРАДЬТЕ, ЩО РОБИТИ”

ХОЧ ЛИСТ

І НЕ БУВ

НАДРУКОВАНИЙ

З таким проханням звернувся до редакції десятикласниці Покотилівської середньої школи Новоархангельського району. Ось рядки з їх листа: «У нас уже місяць немає учителя фізики. Порадьте, як бути? Адже незабаром нам здавати екзамен на атестат зрілості...»

Лист тривожний. Редакція негайно зв'язалася з районним відділом народної освіти. Завідуюча відділом Т. Ф. Наута повідомила, що будуть вжиті всі заходи, щоб виправити становище. Ці слова не розійшлися з ділом: зараз у школі відновлено викладання фізики.

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

КОЛИ

ПРОПАГУЮТЬ

КРАВЦІ

мовинка зі своєю, нестандартною міркою, враховуючи його уподобання, запити, пропагують красу і зручність.

Директор побутового комбінату І. П. Рибка показує сукню.

— Зверніть увагу на комір і рукави. Нарядно? — Іван Петрович задоволено поглядає на секретаря комсомольської організації Асю Кисіль. — Це її дівчата так оздобили вишивкою сукню. А замовниця не вимагала. Самі вирішили, що так буде краще.

Зрештою, починаєш задумуватися: що ж таке творчість, а особливо творчість працівників сфери обслуговування, що її визначає? Найперше, мабуть, увага і чуйність до людини, бажання зробити їй приємне, мати задоволення з цього.

Ні в яких правилах не написано, що кравці повинні обслуговувати клієнтів удома. Але у компаніївці є свої, неписа-

ні правила. Василью Федоровичу Плису, інваліду Великої Вітчизняної війни, важко по кілька разів ходити до побутового комбінату на примірки. Є в Компаніївці і в інших селах району такі люди, яких молоді побутовики вирішили обслуговувати вдома. І ці люди разом з Василем Федоровичем вдячні хлопцям і дівчатам.

Не могу без хвилювання говорити про цю молодь, яка одягає і взуває нас, про їх виключно високе почуття свого обов'язку.

Зовсім недавно ще Компаніївку заспівало сігом. Корми на ферми підвозять тракторами. Про те, щоб вибратись кудись в село, не було й мови, тим більше — автоматичною. А молоді побутовики вибирались. Просили в правління місцевого колгоспу імені Держинського коней, самі вдягалися тепліше, і, жаргуючи з свого незвичайного становища, їхали в Степове, Полтаву, Брусівку, Братерське.

— Нас чекали люди, — просто говорять дівчата.

Вони не полюбляють казенного «замовник», бо за кожним з них бачать людину. Її запити, уподобання, переживання, її настрій.

— Бо який настрій був би, скажімо, у Тини Чуб з Виноградівки, якби сукня її була не до лица, якби почувала вона себе в ній, як у чужій, — додає Ася Кисіль.

Їх небагато. Їх всього десять. А дякують їм сотні хліборарів, тваринників. Ось і зараз, коли пробуджується земля, коли колгоспники збираються в поле, збираються в поле і дівчата з побутового. Вони знають, що, побачивши їх здалеку, жінки і чоловіки скажуть: «Це — наші!» А більшої винагороди їм і не треба.

А. КОРОТЧЕНКО,
перший секретар Компаніївського РК ЛКСМУ.

У ЦК КПРС І РАДІ МІНІСТРІВ СРСР

Політбюро ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР розглянули звіт делегації Радянського Союзу про її роботу на нараді Політичного Консультативного Комітету держав — учасниць Варшавського договору про дружбу, співробітництво і взаємну допомогу, яка відбувалась у Софії 6—7 березня 1968 року.

Політбюро ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР надають особливо важливого значення проведеному на нараді Політичного Консультативного Комітету все-

бічному розгляді становища, яке склалося в результаті дальшого посилення агресії Сполучених Штатів Америки проти в'єтнамського народу. Одно-стайно прийнята на нараді Декларація про загрозу мирові, що створилася в результаті розширення американської агресії у В'єтнамі, розцінена в Радянському Союзі як найважливіший політичний документ, що перестерігає уряд США про відповідальність, яку він бере на себе перед усім людством.

Братні соціалістичні країни виступали і виступають на боці героїчного в'єтнамського народу, який мужньо веде боротьбу з американськими агресорами. Радянський Союз, як і інші держави — учасниці Варшавського договору, і далі надаватиме народові В'єтнаму цілковиту підтримку і необхідну допомогу доти,

поки в'єтнамський народ потребуватиме її для переможного відбиття імперіалістичного нападу.

Радянський Союз якнайрішучіше підтримує заклик наради учасників ПКС до всіх держав, урядів, усіх, кому дорогі інтереси миру, наполегливо вимагати, щоб Сполучені Штати Америки негайно припинили агресію у В'єтнамі в усіх її формах і стали на шлях мирного розв'язання в'єтнамського питання.

Політбюро ЦК КПРС і Радянський уряд надають великого значення проведеному на засіданні ПКС всебічному обговоренню проблеми нерозповсюдження ядерної зброї, що найбільш безпосередньо зв'язана з питанням безпеки в Європі і долею миру в усьому світі.

Політбюро ЦК КПРС і Радянський уряд цілком і повністю підтримують

Спільну заяву Народної Республіки Болгарії, Угорської Народної Республіки, Німецької Демократичної Республіки, Польської Народної Республіки, Союзу Радянських Соціалістичних Республік, Чехословацької Соціалістичної Республіки в питанні про нерозповсюдження ядерної зброї.

Політбюро ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР повністю схвалили діяльність делегації СРСР, яка брала участь у нараді Політичного Консультативного Комітету держав — учасниць Варшавського договору, і вважають, що робота, проведена на цій нараді, служить справі зміцнення миру і безпеки народів, справі зміцнення безпеки в Європі, дальшому зміцненню згуртованості і братерського співробітництва соціалістичних держав.

РАДІУС ВІДКРИТИХ ДВЕРЕЙ

ЛЮБОВ — НА ВСЕ ЖИТТЯ

— Біла пультя?
— Все гаразд! Апаратура готова. Дозволяю вихід в ефір.

На одному з телеекранів з'являється усміхнене дитяче обличчя. І раптом на голубому фоні бачу все, що діється в кімнаті, навіть себе бачу серед гурту хлопців. Віктор Кухленко непомітно навів на нас камеру. Хлопці сміються. Їм не аперше...

— Шкода, що радіус дії нашого телецентру тільки 400 метрів. Ще недосконале дещо.

В очах Віктора Кухленка проступає зажура. На одну мить. Потім вона зникає: переробимо, мовляв.

Трудно не повірити. Адже весь телецентр Кіровоградської станції юних техніків змонтовано своїми руками. Гурток дає неабияку кваліфікацію. Всі хлопці склали екзамени на права телемайстрів. Кожен може лагодити апаратуру будь-якої маркі. І немає ніякого дива, що більшість учнів після закінчення школи обирають собі професію за фахом гуртка. Наприклад, вихованець станції Р. Вінярський — радіомайстер в аеропорту, В. Кабузан — головний інженер обласного управління кінофікації.

Гуртків на станції юних техніків немало. Найрізноманітніших. Кожен дає певні навички, уподобання. Якщо судомадельний приваблює «морських вовків», то авіамадельний — небесних мрійників, фото-та кіногуртки — стихія дівчат. Витримка, розум, кмітливість завжди були і залишаються вірними друзями гуртківців.

ТРИКУТНИКУ — РІВНІ СТОРОНИ

За традицією, кожного літа станція надсилає юних інструкторів у піонерські табори, в гуртки при будинкоуправліннях. Надается допомога і загальноосвітнім школам, хоч останні не завжди йдуть назустріч. Чому? Адже всі плюси на стороні СЮТ. Тут і проблема вибору майбутньої професії, і формування трудових навичок, і розкриття здібностей...

Щоб домогтися успіхів у цій справі, слід починати технічне виховання з молодших класів.

— Це дає великий ефект, — говорить директор СЮТ. — Ростуть технічно підготовлені

власні кадри. Продуктивність роботи з такими учнями значно вища, ніж з новачками-старшокласниками.

Оце і є проблема. Ніде правди діти: не раз доводилося десятикласникам червоніти перед малюками, а потім тихенько залишати навчальний клас. Назавжди.

Хто ж винен?

Школа, де технічній творчості дітей не приділяється майже ніякої уваги. Це, насамперед, стосується багатьох шкіл Кіровограда.

Неабияку роль в прищепленні любові до техніки відіграють батьки. Ось приклад. Вітя Одарченко та Шура Ломакін — друзі. Вчать в шостому класі, мріють стати пілотами. Батько Віті — шофер, в Шура — механік. Часто-густо можна побачити, як Вітя допомагає батькові лагодити меблі, а Ломакін-молодший разом з татусем виготовляють моделі.

Отже, трикутник батьки — школа — станція юних техніків має мати абсолютно рівні сторони.

ЯК ЖЕ БУТИ З КОМПАНІВКОЮ!

Кіровоградська станція юних техніків іменується обласною. Вона проводить семінари керівників гуртків, допомагає літературою, але... Оце «але» і привело нас у Компанівку. Як виявилось, технічним гурткам при Будинку піонерів і школі станція майже не допомагає.

Завідуюча шкільним відділом райкому комсомолу Г. Леонова коментує:

— Одержуємо плакати, вказівки, але ніяк не дочекаємося приїзду інструкторів для практичної допомоги.

Обласна станція виконує функції тільки міської. А жаль. Керівники гуртків (та й сам директор станції В. М. Кравцов) добре знають, що треба виїздити в район. Але через велике перевантаження на місці не мають часу на відрядження. А де ж актив?

В обласному центрі на СЮТ є такий день, коли вільно відкриваються двері для всіх. Заходьте, юні техніки, одержуйте практичну допомогу, корисну пораду. Це добре. Але ж пора вирішити проблему відкритих дверей і в обласному масштабі, щоб радіус дії станції не був таким звуженим.

С. АНТОНЕНКО.

Зовсім недавно прийшла Валя ГРИНЧУК на швейну фабрику, а вже, дивись, сиди з кращих швачок. Не обов'язково слухати чайсь відгук про її роботу. Досить зайти в цех — і ви переконаєтесь, що саме ця робота — її покликання.
Фото А. ДІБРОВНОГО.

НА ШКІЛЬНІЙ ОРБІТІ

Найсвятіше місце мешканців села Зибкого — братська могила. Тут стоїть плита, на якій висічені імена героїв, що загинули. А заслуга в цьому червоному сльоднянці місцевої школи.

І. МОРОЗОВ.

с. Зибке
Онуфріївського району.

В залі Олександрівської середньої школи звучать багаторічні пісні — пісні революції.

Одужотворені й прекрасні в цю мить обличчя співаків. Багато серед болітників синих дідів, бабусь. На конкурс революційної пісні вони пригадали свою буремну юність.

РАДА ДРУЖИНИ ШКОЛИ.
с. Олександрівка-1
Олександрівського району.

Летіли сніжки, бігли медсестри з носилками. Почався штурм «снігової фортеці».

Штаб дружини дав конкретні завдання загонам. Нелегка була боротьба за прапор. Переможцями військово-патріотичної гри стали учні 5-го класу.
В. МАРЖАНОВСЬКА.
с. Лозоватка
Компаніївського району.

СЕРЕД небагатьох імен вчителів України, які в роки Великої Вітчизняної війни удостоєні звання Героя Радянського Союзу, Кіровоградці з гордістю називають імена своїх земляків Тимофія Максимовича Шашла і Федора Семеновича Костюка, які й понині працюють на педагогічній ниві.

Ім'я Володимира Ілліча Кравченка ми знаємо вперше, і сподіваємося, не востаннє. Життя двадцятилітнього вчителя-танкіста гідно шанування, і червоним сльоднянцем обласного центру, де 5 березня 1920 року народився майбутній Герой, варто було б зайнятися пошуками матеріалів про нього: відшукати рідних та знайомих, друзів-однокурсників, школу, де навчався Володимир Кравченко, вчителів, які пам'ятають юнака, списатися зі школами, де в 1939—41 роках вчителював Володимир Ілліч. Це — Циммервальська початкова школа Голлопристанського району та Краснознаменська середня Херсонської області.

В 1939 році Володимир Кравченко закінчив Новобузьку педшколу, до 1941 року вчителював. 12 липня 1941 року добровільно пішов на фронт, а у вересні того ж року вже був важко поранений у боях під Одесою.

Закінчив зенітно-артилерійське і танкове училища.

Особливо відзначився гвардієць старший лейтенант Кравченко в боях за міста Жирардув, Сохачів і Бромберг.

У районі Сохачів знаходився крупний німецький аеродром. Атакувати його було доручено командирів взводу третього танкового батальйона Кравченку. Командування доручало йому і перед цим найважче завдання, бо Кравченко міг виконати їх тільки і без втрат. «Шашливець!» — так називали Кравченка в бригаді.

Аеродрому команду було знищено. Взвод захопив склади з боеприпасами і військовим майном. Та на ранок противник, підтягнувши декілька самоходок, намагався будь-що повернути втрачений аеродром. Взвод офі-

ТІЄЙ ЗУСТРІЧІ, що відбулась у редакції, ніхто із нас не може забути. За кілька днів до цього в «Молодому комунарі» було надруковано лист І. Удода, що надійшов із Запоріжжя. Колишній воїн, член комсомольського бюро однієї з авіаційних частин, писав про свого однополчанина, нашого земляка Миколу Гаєнка, який загинув героєм у двобой з ворогом. Майже двадцять п'ять років не знала мати

ОПЕРАЦІЯ „ПОШУК“

про місце загибелі свого сина, про його останні хвилини.

І ось вона приїхала з Піщаного Броду в редакцію. А потім взяла квиток до Запоріжжя.

Так лист бойового товариша Миколи допоміг матері відшукати могилу сина-сокола.

А скільки їх, безіменних мотил, безіменних героїв ще є усюди! Допомогти матерям знайти могили своїх синів, дітям — могили своїх батьків, посивілим вдовам — могили своїх чоловіків і має на меті операція «Пошук», яку оголошує «Молодий комунар». Поруч з нами живуть остерани війни, чні бойові подвиги повинна знати молодь. Виходьте на пошук, червоної сльоднянці! Розкажіть на сторінках своєї газети про подвиги своїх земляків. Допомогіть розшукати героїв, які загинули, захищаючи рідний край.

цера Кравченка зашкодив намірам ворога. Іншим разом взвод Кравченка заволодів вокзалом, паралізувавши рух і захопивши чотири ешелони з військовим майном. Піхоті ворога ніяк не вдалося підірвати танки: Кравченко оддало маневрував, постійно тримаючи танки в русі і розстрілюючи захоплені ешелони та піхоту.

Протримався до підходу піхоти Кравченко

ЗАПИС В ОСОБОВІЙ СПРАВІ

не мав можливості. А тут і команда прорвалася в ефір: «Відходіть з міста!». Легко сказати: «Відходіть!» Через усе місто, де в танки, і гармати, і піхота з-за кожного рогу гранатою жбурнути може під гусениці. Ні! Він протримається! Він трощитиме гармати разом з обслугою! Він берегтиме власні постріли!

І, ризикуючи життям, старший лейтенант Володимир Кравченко протримався аж до ранку, до приходу наших підрозділів.

27 лютого 1945 року Володимиру Іллічу Кравченку присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

В особовій справі є дані і про подальші нагороди: 21 травня 1945 року — орден Червоного Прапора, 9 жовтня — медаль «За перемогу над Німеччиною».

Отже, Герой після війни залишився живим. Де ж інші наш славіні земляки?

Володимир ЧАБАНЕНКО, керівник лекторської групи обкому ЛКСМУ.

НОВИНИ ЕКРАНА

НАЩАДКИ
ВАСИЛЯ
ГУБАНОВА

Днями на екрані Кіровограда та області виходить новий широкоформатний фільм «Твій сучасник», поставлений на студії «Мосфільм» режисером Юлієм Райзманом за сценарієм, написаним ним у співтворстві з Євгєнієм Габріловичем.

ВЕСНА — пора пробудження природи, ніжного подиху вітру, буяння квітів. Вона народжує світлий настрій, злет мрії, жаду життя і нових вражень.

ЛЮБИТЬ СВОЮ ВРОДУ

МОДИ ВЕСНИ

в строгому, спортивного характеру стилі, а в новому — з наліпчастістю спереду й вільною спиною, інколи розширеною до низу, в сьгодні модніми.

Костюм, як і раніше, залишається одним із наймодніших видів одягу. Ліній плечей — природна, трохи піднята, ліній талії — рухомою.

Спірним питанням в нинішній моді є, без сумніву, довжина одягу. Вона залежить від загальних пропорцій і силуету.

А. РЯБОКІНЬ,
начальник експериментального цеху швейної фабрики,
м. Кіровоград.

Спорт

М'ЯЧІ ДОСЯГАЮТЬ ЦІЛІ

В попередньому номері «Молодого комуніста» було надруковано звітку «Авангардівки» — першість кількох рядків. Одні лише факти про міжвідомчу пер-

П'ять днів змагань позаду. Відбувалися по-здоровенню з перемогою. Можна повернутися думками до тих днів, наодиночці просидіювати за грою подруг і своєю. Хоч скажу, що жодної гри не може спокійно згадати. Кожна із них була про-своєю особливістю, зі своєю тактикою, своїми ситуаціями, часом навіть драматичними.

ХРОНІКА ЗМАГАНЬ

В Олександрії закінчилась міжвідомча першість з волейбола серед збірних жіночих команд. Перше місце виборола команда обласної, друге — команда обласної ДСТ «Авангард», третє — команда обласної ДСТ «Спартак».

Жіночі команди зустрілися у Знаменці на міжвідомчій першості області з ручного м'яча. Перемогла збірна ДСТ «Авангард». Друге місце за командою ДСТ «Буревісник». Збірна команда обласної зайняла третє місце.

У «Твоєму сучаснику» дуже багато яскравих, точних і далекосягаючих думок. Іх громадський пафос — в монотонному єднанні особистого і громадського життя людини в нашій дні, в її моральній силі.

Авторовський ракурс картини — споглянути, які особисті стимули героя, як він поводить себе в обставинах, коли ні за своєю кодективною, ні як-небудь інакше не схочешся від моральної відповідальності.

Але фільм «Твій сучасник» не лише про совість, а й про особисту відповідальність кожного перед народом, партією, особою. Фільм — про обов'язок.

«Я комуніст! — говорить Губанов. — У чому ж мій обов'язок? Все розуміти і мовчати?».

ІІ. Сьогодні не декларативні потрібні, а справні, гідні наших днів. І такі герої фільму, як син Губанова Михайло, його подруга Катя, Зойка, славно звичайна людина професор Ниточкин дають Губанову своєрідний життєвий урок. Урок Губанову?

Так, і йому потрібен урок. Немає надлюдь, немає абсолюту... Світ — в русі. «Твій сучасник» — це фільм про рух життя. Біля джерела цього руху — доля Губанова-старшого із фільму «Комуніст», в його серцевині — історія сина, вже літньої людини, а в баченню, але не закінченому русі життя майбутнього — історія онука Миші Губанова... До характеру різні, як і час, в якому вони жили і живуть, але шось спільне, головне зв'язує три покоління Губанових, дає підставу говорити про спадкоємність.

Кожному фільму Ю. Райзмана характерне відкриття якогось нового цікавого виконавця. Так, у «Твоєму сучаснику» лірично по-справжньому в кіно проявив себе І. Володимиров (Василь Губанов), інженер Ниточкин у виконанні М. Плотникова — черговий успіх чудового актора. Віртуозна техніка, невичерпна вигадка, зміни уточнювати характер персонажу в кожному епізоді, надзвичайна привабливість — все це допомагає артисту створити образ розумної, хитруватої, принципової і чарівної людини.

Глибоко розкривають різноманітність людських характерів інші актори: Т. Надеждина (Катя), А. Максимов (Єлизавета Кіндратівна), Н. Гуляєва (Зойка), О. Борзунова (Миша).

Талановита постановка, блискуча гра акторів, майстерність операторів, художники зумовили очевидну творчу перемогу — фільм виштовпав пристрасний, добрий, розумний і громадський.

На фото: кадр із фільму «Твій сучасник».

О. ТКАЧЕНКО.

ЧЕТВЕР, 14 березня. Перша програма, 17.30 — Телевізії. (К). 18.00 — Для школярів. «Вітер подорожей». (М). 18.30 — Кубок Європи з баскетбола серед жінок. «Даугава» (Рига) — «Трансчеськ» (Загреб, Югославія). (М). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.15 — Передача з Києва.

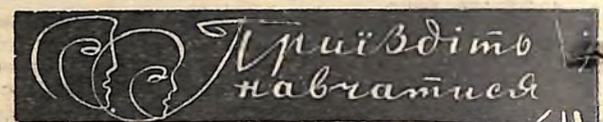
П'ЯТНИЦЯ, 15 березня. Перша програма, 17.30 — «Наука, вік двадцяти». «Вода — народне багатство». (К). 18.00 — Д. Верді — «Травіата». Вистава Львівського театру опери та балету. (Львів). 20.30 — Естафета повни. (М). 21.15 — Тележурнал «Від Дніпра до Бугу». (Кіровоград). 22.25 — Оголошення. (Кіровоград). 22.30 — Телевізійний театр мініатюр. «Дещо про різне». (М).

Друга програма, 21.15 — Музичний антракт. (М). 21.30 — «У твоїх нісцях». (Бухарест). 22.00 — Палітра. (К).

СУБОТА, 16 березня. Перша програма, 9.00 — Гімнастика для всіх. (М). 9.45 — Теленовіни. (М). 10.00 — «З днем народження». Музично-розважальна програма. (М). 10.30 — «Здоров'я». Науково-популярна програма. (М). 11.00 — «Об'єкти». Телевізійний клуб кіно- і фотодобителів. (М). 12.00 — Художній фільм «Винищувачі». (М). 18.00 — «Клуб кіномандрівників». (М). 19.00 — «На вогні». (Ташкент). 20.30 — «На меридіанах України». (К). 21.00 — В ефірі «Молодість». (К). 22.00 — Майстри мистецтва. Творчий портрет режисера Л. Варпаховського. 23.15 — «Веселий кінескоп». (М).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

ПОГОДА
14 березня передбачається мінлива хмарність, в другій половині дня слабкий сніг, слабка хуртовина. Вітер північно-західний, помірний до сильного, часом сильний. Температура повітря — від 0 до 5 градусів морозу. По місту — від 0 до 2 градусів морозу.

МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 71 (місто Свердловськ, Луганської області)

ОГОЛОШУЄ ДОДАТКОВИЙ НАБІР УЧНІВ

на 1968-69 навчальний рік

В училищі приймаються юнаки віком від 16 до 26 років. Звільнені в запас з рядів Радянської Армії в цьому і минулому році приймаються на навчання в першу чергу віком до 30 років. Освіта не нижче 7-8 класів.

Училище готує кваліфікованих електрослюсарів дільничого шахт (строк навчання 2 роки).

Початок навчання 25 березня 1968 року.

Бажаючі вступити до училища подають заяву на ім'я директора з такими документами: свідоцтво про народження (оригінал), автобіографія, документ про освіту, паспорт і військові документи (для військовозобов'язаних), зняті з приписки і обліку, три фотокартки (3x4 см.).

Всі зараховані в училище забезпечуються безкоштовно форменим обмундируванням, триразовим харчуванням, взуттям, спеодягом, гуртожитком, культурним і спортивним інвентарем, учебними посібниками.

Учні відпускаються на канікули додому на 14 днів взимку і на 42 дні влітку. В останній півроку навчання училище щомісячно виплачує учням 33 проценти від сум, зароблених на виробничій практиці.

Заяви приймаються до 25 березня 1968 року.

Тим, хто закінчив міське професійно-технічне училище вугільного профілю, надаються такі пільги: за час навчання в училищі надається відпустка за місцем роботи з оплатою за рахунок підприємства; час навчання в училищі включається в трудовий стаж, що дає право одержання винагород за вислугу років; батьком чи родичам тих, хто закінчив міське професійно-технічне училище № 71 і працює у вугільній промисловості, надаються пільги по сільгосподатку.

Адреса училища: Луганська область, м. Свердловськ, вул. Гагаріна, 43, МПТУ № 71.

Залізницею Іхати до ст. Должанська Донецької залізниці з пересадкою на ст. Дебальцево.

Дирекція.

Адреса: ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 35.
Телефони: редактора — 2-45-00, відповідального секретаря — 2-45-35, відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ м. Кіровоград.